

XLV.

POLÜKRATÉSZ, az efezusiak püspöke, együtt a többi ázsiai püspökkel egy zsinati levelet írt meg Victor, római püspök ellen, ők mindannyian a régi szokásnak megfelelően a hold szerinti tizennegyedik napon a zsidókkal együtt ülték meg a húsvétot. Levelében magát János apostol tanítványának mondja, és hogy ő csak a régiek tekintélyét követi, de mindezzel kapcsolatban idézzünk tőle egy rövidke részletet:

„Mi pedig sértetlenül üljük meg ezt a napot, semmit sem teszünk hozzá, de semmit sem veszünk el belőle, mert Ázsiában igen nagy, az egyház alapjait megvető tekintélyek nyugosznak, akik az Úr napján fel fognak támadni, amikor eljön az egekből fenségében, és feltámaszt minden szentet. Fülöpről, a tizenkét apostol egyikéről beszélek, aki Hierapoliszban nyugodott el, ugyanitt két leánya, akik mint szüzek érték meg az öregkort, és egy harmadik leánya is, aki telve volt Szentlélekkel, Efezusban nyugodott el. Éppenúgy János is, aki az Úr kebelén nyugodott, majd pedig az ő főpapja lett, homlokán hordozta az aranylemezt, vértanúként és tanítóként tiszteljük itt, ő is Efezusban nyugodott el. Vagy Polikárp püspök és vértanú, aki Szmirnában nyugszik, valamint Thraszeasz püspök és vértanú, aki Euméniából származott, és most ő is Szmirnában pihen. Egyáltalán szükséges ezek után még megemlítenünk Szagarisz püspök-vértanút, aki Laodikeiában alussza álmát, vagy a boldog emlékű Papüroszt és Melitont, a Szentlélekkel eltöltött szűz férfiút, aki mindenkor az Úrnak szolgált, és Szárdeszben helyezték nyugalomra, és ott várja feltámadását az Úr eljövetelekor? Ezek mindannyian a Hold szerinti tizennegyedik napon ülték meg a húsvétot, az evangéliumi hagyománytól semmiben sem tértek el, és mindenkor követték az egyházi szabályokat. Én Polükratész is, aki a legkisebb vagyok a tanításban mindannyiok között, kik itt a közelemben vagytok, akiket én csak követek – itt ugyanis ezeddig hét püspök volt, és én vagyok a nyolcadik –, mi mindannyian akkor ültük meg a húsvétot, amikor a zsidó nép tartotta a kovásztalant. Ezért testvéreim, én aki hatvanöt esztendő megértem az Úrban, akit az egész földkerekségről olyan sok testvér tanított, aki az egész írást végigtanulmányozta, én nem ijedek meg attól, aki minket megfenyeget. Mert a mi nagy példaképeink azt is mondták: Inkább kell engedelmeskedni az Istennek, mint az embereknek.”

Ezeket itt most azért idézem, hogy ennek a férfiúnak nagyságát és tekintélyét ezen rövidke írásán keresztül is megláttassam. Severus császár idejében munkálkodott, ugyanazon időkben, amikor Jeruzsálemben Narkisszosz.